

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 64**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste!

Tusen tack för brevet. Jag förstår att det var ett stort proof på vänskap. Men som jag helst inte vill ha vänskapen ansträngande för någondera partens änskar jag bara att du blir frisk, och snart frisk. Jag märker på allt hur mycket det är du, som kallar mig i förbindelse med den yttre världen, nu då du är sjuk är jag riktigt i kloster. Jag tänker väl ändå, att du är mycket bättre nu och snart blir af med både smeket och ömhet. Jag tycker det låter hoppfullt att du ej vill låta den bleke Wählin gå din dörr förbi - står man kan göra ansträngningar för något så lantant. Jag har verkligen så svårt att få i mig att du ligger, det ingår aldrig i mina beräkningar att du kan bli sjuk - Det var i fjol vid den här tiden, som vi sågs för öppna fönster i Pompej. Då kunde du ha pressat dig. Det skulle ej ha föruånat mig all.

Det var synd om Witttrapps, men det hade väl blifvit ett omöjligt barn. Men förfärligt att gå igenom allt för ingenting. Det var väl en stor heder, att han skref. Men jag tänker att han, som ni har en förkännelse af att vi Rösser äro räddas äger. Det är människor, som man ej Rösser alls nästan och ändå tycker sig vara fullt bekanta med.

Det går nog äfven med pengar, äfven om jag ej får bakem tryckt i vår. Det blir väl bäst att bestämma sig för September. Då får jag skrifa hela vären. Fröken Fulleblansen övernätter under sommaren och så trycker den underträden - Jag har 800 Kr. nu och vi lefa så förfärligt sparsamt ^{jag monet lämligt} då julen är öfver - När jag kan hem i somras hade jag ungefär tusen. Du kan tro att manna är ett under i att få pengar att räcka. Det går visst åt mindre när hon är här än då jag är ~~ensam~~ - Så snart bakem finns i manuskript, så kan jag nog få pengar för den. Det går nog ihop äfven utan akademien. Svälut är aldrig att räkna på, det hafva vi sett - Men det var som en skam att ej få utslaget mer än ett år och bli afsatt för Gluckströms skull. Ja jag vill naturligtvis gärna ha det - Det vare välskänd och då kunde jag kanske flytta -

Detta blir alltså ett påfylligt brev mycket mer än ditt. Jag hoppas att du är intresserad af Bononi, jag tycker ingen annan är rolig, men min egen intresserar mig, därför att den är så full af oförrätkningar. Det året jag reste färdtjänade jag nästan 5000 Rr. och i följd af mer än 400. Men börjar det utmärkt, jag fick idag 20 Rr från Danmark för en öfversättning alldeles oavsett och fönat 30 från Tyskland. Om jag skulle göra några legation till Amerika så skulle vår Herr tyckte om det och blefve gifvildt emot mig än en gång.

Eller dagerläp skref till minna häromdagen. Han var mycket nöjd och glad att vi varit där, och talade mycket om Cecilia. Han lär kunna sin bondsbarn mer. Och hvar slag är han uti och åter med sin morfar, ty nu hafva de följt där. Och så är han snäll och märk värdig förtärlig. De skolears vänniskorna skola hafva betydning och så förfärligt mycket folk ha de att ungas med att de måste dela dem och ta dem i två afdelningar. Det hade du väl i tro att det fanns så mycket folk i Kungälf.

Det är väl roligt, att du ännu kan få bra Kritiker, det måtte vara uppriskande. Den alla bästa medicin.

Här är vackert väder, klara, härliga dagar, måtte vi bara slipa skärmen och för skarp hård. Jag sitter alltid inne, men det är alltså en som i hästar. Jag är mycket förtärlig. Jag skrifer minnerligen utom allt, men jag nämmer mig ändå som författare. Du vet nog hur man alltid kan berättas, skriva med en sak rätt fram men man kan ändå inte därför att det är så tråkigt, man kan inga infall och en nitet bara och flyttas om orden och tror att hela tyckan består i att få en hyggelig mening. Men nu börjar det på att stiga upp några galeasaker hos mig medan jag skrifer.

Tack vare Petri börjar jag få någon liten uppläsa i folkkyrkan eller om jag skall ta saken utspärbalant, börjar jag kunna få en uppfattning af hvad jag hjälper menar med en sicilianare. Det finnes tyvärr många berättingspunkter med de gamla nordbonen på Island men som vi på samma gång också äro arabar i vår behandling af kvinnan och geffer i vår gudstjänst, (därför att den bara går ut på festen och anaktel) och så hålla på att moderniseras så är det litet lätt att få post håll på oss. Ett måste ju och göra något som folktygg postare. Det skall vara något att jämföra bländat berättare om länge. Ja nog är det att göra af.

Din Selma